

BCU Cluj / Central University Library Cluj

**A' FELS. CSÀSZÀRNAK ÈS A. KIRÀLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÈBÖL.**

*Indült Bétsböl, Kedden Mártziusnak 14 ik napján
1803 - ik esztendőben.*

B é t s.

Olmützböl így írtak Mártz. 1-ső napján:

Az itt lakó emberek nemértek félelmesebb napot a' mainál. Minekutánna tegnapi egész nap a' rettenetes szél még szünés nélkül süvöltött volna, estvéli három fertálykor a' hatra nagyott villámolt, 's a' menkö bé ütött, de senki nem tudhatta, hova? mind addig, míg végezetre 10 óra tájban égést jelentő lárma támadván, minden felé széljel futott a' hír, hogy a' Cathedrále templomnál van az égés; de még ekkor sem lehetett tudni, hogy itt is melly helyen esett légyen a' gyulás; mind addig míg végezetre a' legmagosabb torony

tetejének éppen a' hegyéből kezdvén a' szikrák fel felé menni, ekkor lehetett tudni, hogy oda ütött légyen bé az égi tűz. Egy idővártatva azután meg szünt a' szikrázás, 's mindenek eltsendesedtek, azt gondolván, hogy magában el aludt a' gyűlés. Hanem, reggel felé 3 óra tájban új lárma támadott, minthogy ugyan azon torony' téteje ismét, még pedig erősebben szikrázni kezdett, mint előbb. Tsakugyan most is magától meg szünt, 's ismét tsendesség lett. Végezetre ma reggeli 8 órakor fokkal nagyobb mértékben mutatta magát a' gyűlés — már nagy erőt vett vólt — a' hegye a' toronynak egezfizen le esvén, a' tűz ereje izabadabb útat kapott — a' láng magossan kezdett fel felé tekergődni — 10 órakor maga a' torony is le roskadt, 's a' tűz a' két oldalfélt lévő tornyokra által harapodzott, 's a' láng mind ezeket elborította — a' benne lévő harangok öszsze olvadtak, 's tizenkét órakor már ezen két tornyok is leroskadva vóltak. Már ekkor azon rettegetek mindenek, hogy ha a' tűz a' középső toronyra, mellyet eddig nagy bajjal meg oltalmaztak, magát által veszi, 's az abban lévő 358 mázsás nagy harang a' templom fedélire esik, a' templom boltozatját bé szakasztván, azután az egész drága templomnak femmi megmenthetéséről nem lehetne többé gondolkodni. Még má estvéli 5 órakor is ez a' félelem gyötrötte mindeneknek elméjét, annyival is inkább, hogy nagy szél kezdett fúni.

A' későbbi levelek szerént tsak ugyan addig öntözték a' templomot és ezen középső tornyot, hogy nem kaphatott beléjek a' tűz. A' három leomlott tornyokban válott kár, 30 ezer forintra becsültetik.

*Egy Karlobagói, Febr. 16-dikán költ le-
velből ezeket olvassuk: — Itt 2 láb magasságú
a' hó, melly ritka újság ezen tengerparton. Tá-
volább, a' határszél felé 6 lábnyi is van. E' mel-
lett olyan kegyetlenül süvölt a' Bora nevű szél,
hogy alig mérészel az ember tsak ki tekinteni is
a' szobából. Egy szegény embert, a' ki Tzeng fe-
lé útozott gyalog, éppen egy hegyen találván a'
szél, fel kapta, és magassan fél emelvén, a' ten-
gerbe vetette be, a' honnét ki se jött szegény töb-
bé. Tsak ez egy példából meg lehet itélni, mi-
lyen szél a' Bora. — Ostriz mellett egy ifjú
lovastól egygyütt egy köziklás mélységbe tsapott bé: a'
mellyből hogy életben kihuzattathatott, tsak a' nagy hónak
köszönheti, hanem a' lova oda veszett. — Nem
tsak az útakon, hanem házaikban is, sok embereket
meg vett a' hideg.*

Frantzia Respublika.

Mint Rouen városából írják, a' Chouansok
(Schuánok) még pislognak itt-ott. Két esmére-
tes fejeik, Lebourgeois és Picot, néhány követők-
nek társaságokban Angliából hazájokba visszafra tér-
vén, valami egy hónaptól fogva ithon lappongottak.
A' politziai Elöljáróknak füleikbe sugódott a' do-
log, kik is szemügyre vévén őket, ugy találták,
hogy ismét a' közönséges tsendességnek meg hábo-
ritását vették volna munkába: melyre nézve áres-
táltatták 's kérdőre vonták, és feleleteikből még
jobban meg győződtek veszedelmes tzélozások
felől.

A' napokban azt irták volt a' Párisi levelek,
hogy V o u s i e nevű oly nagyságú folyóvíz, hogy

tutajok (szálok) és kisdud hajók is eveztek rajta, egy helyen egézfzen el enyézfzvéu, a' föld gyomrába valamely véghetetlen mélységbe vette volna be magát. Ezt az újságot, leg kissebb fundamentom nélkül való hírnek nyilatkoztatják lenni a' későbbi tudósítások. — A' hazug levelezők sokszor hazudnak az újságírók rovására.

A' Párisi Moniteurben ez olvastatik: — „Rómából Febr. 17-dikén írják, hogy Pápa eö Szentsége azon hatalom szerént, mellyet az Europai Hatalmasságok eö Szentségének a' végre ajánlottak, hogy a' Malthai Rendnek Nagymestert nevezzen Bibliothèque / Université de la Sorbonne mint ezen Rendnek eddig vólt egygyik fő rangú tagját, nevezte a' Rend' Nagymesterévé. A' mellyről szolló levéllel a' Rend Kommandörje, Bussy úr, Siciáliába az új Nagymesterhez már által küldett. —

A' Febr. utólsó vasárnapján tartatott audentzia, igen számos vólt az Első Konzúlnál. Ott vólt a' Pápa Nuntziussa Cardinalis Caprara is, négy új Cardinalisokkal egygyütt. Ott vólt a' Párisi egézf Ref. Consistorium, mellynek mindentagjaival külön-külön beszélgetett Bonaparte.

A' Préfektusok az Országglózfék eleibe terjesztvén ezen kérdést, hogy Vályon a' Törvényeknek 's egyéb Rendeléseknek kihirdettetések, véghez vitethetik - e' polgári tisztek vagy magok a' papi személyek által benn a' templomokban, az Országglózfék ilyen principiumok szerént való intézetet szabott a' dologban a' Préfektusok eleibe: — 1) ször. A' templomok, másokat kirekesztő módon (exclusive) a' Püspökök intézeteik alá lévén adattatva, csak ezek, és az ezek által rendeltetett papi sze-

mélyek beszélhetnek a' templomokban, 's egy polgári személy is, akár melly tekintettel légyen fel ruháztatva, nem tulajdonithatja magának ezen egyenesen tsak a' papságot illető just. — 2)szor. Sem az új sem a' régi Törvények nem parantsolják a' papoknak, hogy a' kathedrából valamely világi dolgot illető hirdetéft közönségesse tegyenek, *ha tsak azt egyenesen az Országlószék nem fogja rendelni.* — 3)szor. Következés képpen, a' világi dolgokat illető minden rendelkezést, és hirdetményeket, a' helyeknek be vett rendtartásaik szerént a' piatzokon, utzakon; a' közönség házaikban, vagy pedig az Itentifztelet végződése után a' templom nagyobb ajtaja előtt, tartoznak a' polgári tisztviselők közönségesse tenni, a' szerént mint az 1695. ben és 1688. ban ki jött Ediktumokban meghatározottat, mellyeknek még eddig semmi újabb rendelkezések ellenek nem mondottak.

A' Párisi levelekben egy Nápolyból Jan. 29-dikén indúlt levél olvastatik, mellynek ez a' summája : „Az itt tartozkodó Anglusok közzül *Robson* úr, nagy ebédet adott a' múlt héten, mellyen sok más fő személyekkel egygyütt, az eddig ezen Udvarnál vólt most pedig Konstantzinápolyba rendeltett Anglus Követ *Drummond* 's az itt lévő Napolitza Követ *Alquier* urak is, jelen vóltak; az ebédben az a' nevezetes, hogy ezen két nagy Hármasságoknak Követeik, a' példátlan vérontásból folytatott hadakozásnak megszűnése után, most ettek leg előbb egygyütt, 's egymáshoz leg nagyobb tekintettel és egyenes szivűséggel láttattak viseltetni. *Robson*, a' ki az ebédet adta, tagja vólt az utólsó Parlamentomnak, és egy vólt azok közzül, a' kik a' békesléget leg hathatósabban javasolták.

Ezen egygyütt való ebédkezéstől fogva, több versben töltöttek a' nevezett Követ - Minifter urak, hol a' Swéd hol a' Spanyol Követeknél időt egygyütt. Ez szerént nem csak Londonban hanem Nápolyban is himzödik ismét, az egymást kevés elzenedők előtt tsaknem a' végső ki irtásig öldöklő Anglus és Frantzia nemzetek között való politikai békelesség abroszfa.

A' magokat Doktoroknak és patikáriusoknak ki ádo, de ahoz nem értő emberekre, mint az emberi életnek igen ártalmas ellenségeire, nagy vigyázást kezdett fordítani az Országlószék. E' végre egész betsüllettel ajánlja a' Rulizsi Pyéctus a' Párisi közönséges levelek kiadóinak, hogy semmi a' féle orvasságokról szolló tudósításokat, mellyeknek ő a' maga nevit alá nem irta, ki ne hirdessenek. Azt is meg határozta az Országlószék, hogy Frantzia Országban senki Orvos Doktornak ne nevezhesse magát, a' ki 5 közönséges megvizgáltatás (examen) által magát arra alkalmatosnak lenni meg nem bizonyithatja, még pedig úgy, hogy az 5 examen közzül az egygyiket deák nyelven tartozik meg tenni. A' seborvosok is szoross examen alá köteleztetnek bortsítani magokat.

Párisban egy Kalendarium jött ki tsupán a' jól enni inni szeretők' számára, mellyben az iratott meg, hogy mitsoda vendégfogadósoknál lehet leg jobban enni inni.

Gen. Leclerének az Első Konzúl sogorának utólsó tiszteletére Frantzia országnak majd minden várossaiban halotti ceremoniák tartattak. Az Orleansi Püspök egy halotti orátzióval is meg tisztelette, a' mellyben David Királynak az atyafiához Jo-

nathanhoz való szerzetéről, fokot beszélt, 's azt az Első Konzúlra alkalmaztatta annak módja szerént.

A' Tripoli béli Fejedelemnek mostani fő Ministeréről *Mahomedről*, ezt jegyzik meg: Ő, eredet szerént egy igen gazdag Török - kereskedő volt. Ennekelőtte 7 esztendővel Párisba jött, hogy egy jó summa adosságot, mellyel néki a' Franziá kintstár tartozott, a' Direktoriumtól valami úton módon fel vehessen. Az itt lévő Swéd Konzúl, *Signeul* ur, mint idegennek fel vette az ügyit Mahomednek, 's ki dolgozta, hogy nem tette a' nagy útat hiába. Történt azután keves esztendők mulva, hogy a' nevezett Konzúl öttse az ifjú *Signeul* 150 emberekkel egygyütt, kik minyájan Swédek voltak, a' Tripolitanusokhoz fogságra esett. Mahomed már ekkor Minister volt Tripoliban, 's midőn a' fogjok, eleibe vitettetvén neveiket meg mondták volna, kérdi Mahomed a' *Signeul* nevezetnek hallására az ifjútól, hogy nem esmérné - e' Párisban *Seigneult* a' Swéd Konzúlt. — „Annak az öttse vagyok“ — felel *Signeul*. — „En pedig így, a' te atyád vagyok“ — mond Mahomed, 's kezét fogván ki vezette a' több fogjok közzül, és az ólta (28 hónapokig) a' maga házában és a' falánál tartván, a' napokban Párisba küldötte egy igen betsülletes és háládatos levéllel a' bátyához. A' több Swéd fogjok is nem soká vizsza fognak hazájokba küldtetni, mihelyest a' Swéd udvartól igértetett summa meg érkezik.

Nagy Britannia.

Angliának több környékeiben dúlnak fúlnak a' munkás emberek a' Fabrikánsok, és Manufactu-

risták ellen, a' kik mind több több újalkotmányokat találván fel, kevesebb kézzel, 's költséggel dolgoztatnak, mint ennekelötte, melly miatt sok szegény embernek végső szükségre kell jutni. A' béketelenek irást botsatván ki a' magokhoz hasonló sorsú emberek közzé, őket arra un'zolják, hogy fogjanak a' Fabrikánsok ellen fegyvert, és ha azokat az újonnan talált eszközöket fábrikaikból ki nem hányják, a' mellyek miatt sok szegény ember kenyerétől meg fosztatott, öldököljék meg. Annak, a' ki ezen köz tsendességet meg háborító irásnak szerzőjét ki nyilatkoztatja, 100 font sterlinget ígért a' Kormányzék jutalomul, és ha maga is czimborás társa lett volna annak, semmi bántása nem léfzen.

L o n d o n b ó l, Febr. 10-ik napján. Két vezedelmes ellenségtől félnek a' mi napnyugoti Indiai tartományaink, úgymint, a' fárga hidegtől, és a' fekete rab szolgálaktól, a' kik a' St. Domingói fekete pártosoknak gonosz példájok által indittatván, igen nagy hajlandóságot mutatnak az ellenünk való fel-kelésre, és egyedül uraiknak vigyázások, és az ott lévő katonáinktól való félelem, tartották őket eddig is engedelmességben. — A' Szárdiniai szigetnek meg vételéről való tudósítását a' Királynak, nagy nyughatatlanság közt várja a' Parlamentum.

L o n d o n Febr. 22 -diken. Oberster Despard és 6 társai, ma reggel fel akasztattak. A' nép' eleibe való kihozattatásakor egy rövid beszédet intézett ahoz Despard; hauem, a' nagy zúgás miatt, nem lehetett hallani a' beszédjitsak utólsó néhány szavait jegyzték meg, mellyek ezek voltak: Harmintz esztendőök alatt hűségesen szolgál-

tam hazámat; azou bünben, mellyért el veszek, ártatlan vagyok; légyen irgalmas hozzám az Isten. “

Minnyájan igen eltsüggedteknek lenni látszotak a' bünösök. Néhány minutáig tartott imádkozás után tsak hamar által botságtatták őket az örökkévalóságra. Valami egy orányit függöttek az akasztófán, melly után onnét levétedödvén, a' fejek egy tökén el ütettett. A' hohér mindeniknek fejit a' népnek meg mutatta, így szollván: Imé egy árulónak a' feje! — A' több része a' törvénynek utasítások kefsityágódván, első részek ki vétetteffen, 's tektek darakokra vágattasék, nem töltetett bé. — Nem esett semmi támadás, mellytől némelyek előre tartottak, ezen rettenetes exekuzió alkalmatosságával. — Más három bünös társai Despardnak, a' kik még véle egygyütt halálra ítéltetiek vólt, életeknek kegyelmet nyertek, hanem szankivetésbe viszik őket. — Némely irók szerént az Oberster Despard' részéről is nyujtott vólt bé Adm. Lord Nelson egy kegyelem kérő levelet Minister Addington által a' Királynak: hanem, mint a' következés meg mutatta, fogamat nélkül. —

Oberster Despard, megítéltetődése után is egyedül hagyódván azon szobában, mellyben az előtt ült, egész halála orájáig szünetlenül való irással töltötte idejét; sőt utólja felé hogy el ne kéllék vele, még egy Copistát is kért magának.

Londonban tartózkodó Peltier nevü Frantzia emigráns, ítélszék eleibe állittatott az Angliai Országlszék tegnap, minthogy, mint az ellene való vádban summáson ki fejeztetik, — ő egy gonosz és rossz gondolkodású ember volna, azért — i) ször,

hogy Bonaparte Napoleont, a' Frantzia Res-
 publiká' Első Konzúlját, nemcsak az Anglus Ki-
 rály jobbágysai előtt, hanem még a' Frantzia nép
 előtt is, gyűlölséggé és megvetetésre méltóvá ten-
 ni, 's ötét meg buktatni, igyekezte — 2)szor,
 hogy gonosz útakon módokon a' Frantzia népet
 arra ösztönözte, hogy ezen Nápoleont, fegyveres
 kézzel támadja meg, 's hivatalától és életétől is
 foszítja meg — 3)szor, hogy azon jó egygyetértést,
 melly szerentsére, egy részről ezen Náoleon 's a'
 Fr. nemzet, más részről pedig az, Anglus Király
 és az alatta valók között lábra állott, fel fordíta-
 ni, 's helyett közalkbejvárszgyűlölségnek és az
 ellenséges indulatnak magvát akarta hintezni.
 — Az ítélőszék mind ezeket a' pontokat a' Peltier
 tulajdon írásaiban fel találván, ötét bűnösnek len-
 ni nyilatkoztatta: hanem, büntetésének mivólta még
 nem mondatott ki.

A' közönséges levelek erőfítik, hogy Admirál
 Reynier, 5 hadi-hajókkal és egy tsoport katonasá-
 ggal, Napnyugoti Indiában a' Koromandeli part-
 ról Madrasból a' tengerre ki evezett légyen, olyan
 tzelozással, hogy Macao nevü szigetet, a' Chinai
 partok mellett, mellyet a' Császár egygyezéséből
 eddig Portugallia bírt, foglalja - el. Azt mondják,
 hogy a' Portugallus Udvar ezen szigetet, a' békes-
 ség kötésnek egy titkos tzikkelye által a' Frantzia
 Respublikának engedte vólna, hanem, minthogy
 ez, a' Chinával való kereskedésnek éppen a' koltsa,
 erre nézve meg előzni szeretnék az Anglusok ennek
 elfoglalásával a' Frantziákat. — Azonban, még ed-
 dig ez az egész dolog hitelesebb tudósításokat
 kíván.

Londonban valami harmintz elmés tolvajok

jeles koldulásra vagy tsalásra való mesterséget gondoltak vólt ki: de rajta vefztették. Tettették, mintha a' hadakozásban meg sebefedett 's egyéb elnyomorodott hajóslegények vólnának, 's egy kised hadi hajót tsinálván, azt egy utzára, a' hol sok emberek jártak, ki helyhezgették, belé ültek, 's mint elnyomorodott hajóslegények, az alá 's felmenőket alamisna kéréssel ostromólták. Egy ideig jó szerentsével folytatták a' mesterséget: hanem észre vévén a' Politziai előljárók, hogy mitsoda hajós legények légyenek ökemek, bé vitették és fenytőházba küldötték.

Ugyantsak Londonban történt a' farságon, hogy a' Portugalliai új Követ az álortzás bálba menvén, mingyár az ajtó mellett egy valami a' féle gondviselő formát mutató ábrázatú embertől meg szollittatik, hogy, a' tolyongás nagy és a' zsebelő tolvajok számasok lévén, meg történhetne, hogy meg lopják eö Excellenziaját, hanem, ha néki, a' ki arra vólna rendeltetve, hogy vigyázzon, oráját 's piksiffit által adná, nem félhetne a' kárvallástól; kimenetelekor mindenét vízfza kapná. A' Követ által adja a' furtsa gondviselőnek az oráját, piksiffit, és pénzes érfényit, 's azon feljül még meg is közföni a' jó tanátsot: hanem, sem a' gondviselőt, sem azt a' mit néki oda adott, nem látta többé.

A' Londoni írók még maig sem szüntek meg külömbkülömb féle sértegető jegyzéseket ki adni a' Frantzia Elsö Konzúl 's a' mostan fenn álló Konzuláris Országlás' módja ellen: mellyet maga az Angliai Minifterium sem jó szemmél néz, de a' Nagy Britanniai törvények szerént, Parlamentális Acta nélkül nem veheti elejti.

Sir Sidney Smith, még ma is Londonban van; 's neveti azt az Angliai levelek által világszerte közönséggé tétetett hírt, mellyben még csak egy betű valóság sinsen, hogy t. i. ötöt az Ország-lószék Egyiptomba küldötte volna.

Már a' Felső Ház is megerőltette azt a' projektomot, hogy a' Státus Bankója, még ne szüntesse meg a' papiroffal való fizetést az arany és ezüst pénzel való fizetés helyett.

A' hószfzas hideg miatt sokáig állott jég a' Themse vizének, nem kevés időtöltésre szolgálta-tott az idén sok ezer Londoniaknak alkalmatosságot. Nagyon módorvált lett a' víz, azaz, a' szántalp formájú, keskeny élű vas talpallóval való tsitsonkázás, tsufzkálás. Sok Lordok, Grófok, és Marquisok mulatták rész szerént magokat, rész szerént mulattattak másokat általa, a' melly magában nem nagy újság ugyan, hanem még is említést érdemel, azért, hogy egy alkalmatossággal kevésbe mult el, hogy némelyek meg nem siratták. Egygyik oldalát a' viznek a' szél nem érvén úgy, mint a' másikat, a' jég nem vas-tagúlt volt meg elegendően, melyre nézve minnekutánna több mint 4 ezer emberek, többire urak, dámák, urfiak 's kisafzfzonyok gyültek volna özfzfe, a' jég itt-ott szemlátomást hajladozni kezdett lábaik alatt, 's egy helyen 2 dáma, egy 14 ézfz-tendős kisafzfzony, 's egy férjfi személy alatt, való-sággal bé is szakadt, tsak a' volt a' szerentse, hogy a' parttól nem mezfzfe lévén, a' víz nem volt mélly. A' két afzfzonyságok és a' férjfi tsak hamar kivonattattak: hanem, a' szegény magán kívül lévő kisafzfzonyka el tünt volt szem elöl kevés időts-

kéig; de tsakugyan utánna ugordván Lord Villiers, ezt is ki ragadta.

Olasz Ország.

Róma, Fébr. 16-ikán Könnyen meg eshetik, hogy az a' plánum, melly szerént Nagy Britannia Szardinia szigetét meg akarta vásárolni, nem fog végre hajtódni; minthogy egy más plánum vétetődött munkába, a' melly szerént a' Szárdiniai Király maga ezen szigetet meg tartván, Piemontnak elvezése által vallott kára Siena városa és vidéke által fogna vízfza térítettödni, a' melly a' Heurur Király ságának két ötöd részét elzija a' mellyért a' Heurur Király a' Frantzia Respublikának engedtetett Parmát fogná kapni, Piacenza pedig, melly eddig Parmához tartozott, az Olasz Respublikához tsatolódna. Hogy ez a' projektom végre hajtódhacion, még a' kívántatna hozzá, hogy Spanyol ország a' két Floridát, mellyek Louisianához képpelt Napkeletre feküsznek, 's a' több Spanyol Amerikai tartományokkal külömben is semmi szomszedságban nintsenek, a' Frantzia Respublikának engedje. — A' Szárdiniai Király azonközben még most is a' Pápa tartományaiban lakik, várván a' dolgok kimenetelét.

Német Ország.

A' Német Orzági saecularisáltatott Püspökségek, Kaptalanok, 's több egyházi Institutumok tagjainak ki elégitetésekre és táplaltatásokra nézve, a' Választó Fő Cancellarius magát önként akként nyilatkoztatta ki, hogy ő az azon végre rendelt fundusnak ki sáfárlását magára vállalja, 's azon végre a' Német Deputatio 45-ik ülésének végzéseit maga eleibe terjesztette, a' mellyek szerént tudniillik e' munkát len alkalmatosabban lehetne intéz-

ni. Ezek szerént azt kívánna a' nevezett Vál. pa-
pi Fejedelem, hogy azon præbendának, avagy
egyházi jövedelemnek ötöd részét, a' melly a' ma-
gok örökségeiktől meg fosztatott egyházi szemé-
lyeknek tartásokra rendeltetett, a' kiélegitetett vi-
lági fejedelmek, bizonyos fertály esztendőnként, a'
Regensburgi Sufientationalis kaszszába küldjék bé,
s onnan osztatódják a' ki: a' tápláltatandó sum-
máról minden esztendő végén számot fog a' Re-
gensburgi Diéta adni. — Ennek a' kaszszának jö-
vendőbéli sáfárjává Schaefer Regensburgi ke-
reskedő tétetődött.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Magyar Ország.

Ungvárról, Febr. 27-dikén. Nem értek
illy tartós és kegyetlen téli napokat a' leg régibb
emberek is közöttünk: De kivált a' szomszéd Zem-
plén Vármegyeiek sok kedvetlen híreket botsátot-
tak olykor olykor hozzánk, úgymint a' hol számta-
lan sok szerentsélen utások találtattak meg fagy-
va és halva az út feleken.

A' mi Vármegyénkbéliek közzül egy szekeres
emberen különös figyelmetességet érdemlő történet
esett a' múlt napokban — t. i. az említett szeke-
res ember borokkal menván kassára; tiz vagy ti-
zenegy esztendősi fiatskáját fel ülteti a' nyerges ló-
ra; a' gyermek, nem szenvedhetvén már a' hi-
deget, kéredzik le a' lórúl; az apja rá rivakodik;
a' szegény gyermek addig ül a' lovon, hogy egy-
szer érzéketlenül maradván le fordul a' lórúl. —
Lárma esik a' szekeresek között; tanátskoznak,
mit tsináljanak a' gyermekkel? Ha Kassára be vi-
szik; ott igen költséges lesz a' temetség: Ahoz-
képest abba határozzak meg a' dolgot, hogy bal-

tákkal vágjanak egy gödröt, tegyék bele a' gyermeket, hánnyák bé tetösen hóval, hogy vízszá jövöbe reá akadhassanak, és akkor ki vévén haza vigyék el temetni. Úgy lesz a' dolog: Harmad napon vízszá fordúlván a' szekerek; a' gyermeknek az Attya sirva kaparja a' fúró a' havat; 's azomba mikor a' testhez ér; fel veti a' gyermek a' szemeit, 's meg látván az Apját azt mondja: Minek költött fel kend Apám Uram? Igen édesden aludtam. Az Apja nagy örömmel fel vévén a' fiját, életbe vitte haza.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Alább irt a' Magyar Újságok által a' múlt esztendőben, Szent András Havának 9-dik napján adott Jelentése szerént, újonnan tudósítja, 's bizonyossá teszi a' minden tiszteletre méltó Magyar Hazánkat, hogy eltökélt szándéka: a' Magyar Bibliát az utolsó Kasseli kiadás szerént nagy betűkkel, és minden szorgalommal negyed rétbén, sajtója alá venni, 's legfőbb tehetsége szerént mennél hamarább közönséggé tenni. Ezen költséges fel tételének végben vitelére más nem indította, hanem az édes Hazájának szolgálni törekedő kívánsága, és az első tudósítása után nagy közönetre méltó Aláírottaknak jelentett sokasága. Ugyan ezen fő érdemű Hazafiak' kívánságoknak eleget akarván tenni, az említett Bibliát a' nagy Cicero neve alatt esméretes betűkkel valamint az Énekes, vagy 'Sóltár Könyveit 12-töd' rétbén szokta kiadni, következő képpen még nagyobbakkal a' mostani Kasseli kiadásnál, egy a' Reformáta Ekklesiának Lelki Pásztorának szorgos vígyázása alatt kifogja nyomtattatni. Mivel pedig azoktól, a' kik ezen Bibliát megszerezni kívánják, semmi előfizetést nem kíván, méltán (csak

a' nyomtatandó Exemplárok' számának néminémű-
képpen meg határozthatása végett) kérheti arra,
hogy az Aláírottak neveit az ide való, vagy Pesti
Köny-áros Bóltjába mennél hamarább által kül-
deni ne terheljék; mivel az aláírásnak idejét Pün-
köst havának utolsó napjára határozta. Ennek el-
folyása után az Aláírottak' számokon kívül kevés
számmal nyomtatott Exemplárok 9 Rh. forintokon
fognak adadni; holott az Aláírottaknak egy Exem-
plár 6 Rh. forintokért fog ki szolgáltatni. A' kiadan-
dó Bibliának Példamányai Posonyban, Pesten és az
esméretes Biztosainál bőven találtnak. Ezzel az
alkalmatossággal minden T. T. Esperest, és Lelki
Pásztor Urak különös tisztelettel kérttetnek, hogy
ne sajnálják ezen fáradságot magokra vállalni, ezen
fel-tételét a' reájok bízott híveinek megjelenteni, 's
egyszermind az Aláírottak' számát néki megírni.
Mindenik ezek közzül, a' ki tiz Aláírottakat sze-
rez, de egyszermind a' Biblia ki szolgáltatásával az
áráért kezes marad, a' 11-ik Exemplárt ingyen fog-
ja nyerni. Magát azonban kedves Hazánk' kegyes-
ségébe ajánlván, azt bizonyossá téfzi, hogy utolsó
pihenéséig szándéka mást nem tárgyaz, hanem a'
Magyar nyelvnek, és Litteráturának előmozdítá-
sát. Po'sonyban Bójtmas Havának 12-ik napján
1803-ik Elztendőben.

Füskúti Landerer Mihály,
k. priv. Nemzeti Po'sonyi 's Pesti
Könyvnyomtató, és áros.